

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 819

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 septembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 587 din 14 iulie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național.....	2-7
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
155. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de relansare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	8-13
739. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1—6 la Hotărârea Guvernului nr. 299/2020 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior pentru anul universitar 2020—2021	14
741. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României	15
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
36. — Normă pentru modificarea art. 10 alin. (11) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 587

din 14 iulie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, obiecție formulată de un număr de 64 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și de un număr de 27 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.956 din 9 iunie 2020 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 688A/2020. La sesizare a fost anexată Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție, coroborate cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În susținerea acestei critici de neconstituționalitate arată că în avizul Consiliului Legislativ referitor la propunerea legislativă pentru stabilirea indicatorilor minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului din economia națională s-a subliniat necesitatea eliminării dispozițiilor art. 1 și art. 2 din inițiativa legislativă pentru a se evita paralelismul legislativ. În acest document, Consiliul Legislativ a arătat că art. 1 din actul normativ criticat se referă la garantarea dreptului salariaților la plata unui salariu de bază minim, care este reglementată deja atât în Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cât și în Hotărârea Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. De asemenea, ipoteza art. 2 din legea analizată este similară atât cu prevederile Legii nr. 53/2003, cât și cu cele ale Legii-cadru nr. 153/2017 în ceea ce privește stabilirea cuantumului salariului de bază minim prin aplicarea unui coeficient raportat la salariul minim brut pe țară garantat în plată. În plus, această ipoteză este reluată în cuprinsul art. 3 din aceeași lege.

4. Autorii sesizării arată că legiuitorul a ignorat aceste recomandări și a adoptat reglementarea în forma propusă de autorii inițiativei, cu o modificare formală, care nu evită paralelismul legislativ, prin înlocuirea sintagmei „*plata unui salariu de bază minim*” cu sintagma „*plata unui salariu brut lunar*”. A rezultat astfel o reglementare cu un conținut neclar și echivoc, susceptibil de mai multe înțelesuri, care ar produce efecte juridice contrare.

5. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat privește faptul că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național nu respectă dispozițiile art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție deoarece încalcă principiul securității juridice în componenta sa privind calitatea actului normativ, așa cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, paragraful 20. În concret, autorii obiecției arată că sintagma „*la plata unui salariu brut lunar*” utilizată de legiuitor în art. 1 și art. 2 din legea critică nu este suficient de clară pentru a se putea determina dacă norma are în vedere un drept general la salariu brut ca element esențial al contractului individual de muncă — ceea ce este deja reglementat prin dispozițiile Legii nr. 53/2003, situație care ar accentua paralelismul legislativ anterefert — sau sintagma are în vedere garantarea dreptului la un salariu minim brut lunar — ceea ce ar face norma inutilă, deoarece acest aspect este reglementat prin dispozițiile art. 3 și art. 4 din același act normativ. De asemenea, legiuitorul a continuat să păstreze în conținutul actului normativ exprimări tautologice semnalate ca atare de Consiliul Legislativ. Este cazul sintagmei conținute în art. 3 „coeficienți minimali de ierarhizare salarială pentru sectoare de activitate pentru care nu au fost încheiate contracte colective de muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate” despre care Consiliul Legislativ a arătat: „cu privire la sintagma *«pentru sectoarele pentru care au fost încheiate contracte colective de muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate»*, în primul rând semnalăm exprimarea tautologică, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.”

6. În critica de neconstituționalitate formulată, autorii acesteia arată și faptul că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național nu respectă dispozițiile art. 108 alin. (1) și alin. (2) din Constituție, deoarece este încălcată competența de reglementare a Guvernului României stabilită prin acte normative în vigoare, respectiv Legea nr. 53/2003. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 531 din 18 iulie 2018 referitoare la exercitarea de către Parlament a competenței sale de autoritate legiuitoare. Autorii sesizării arată că, potrivit art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, „*Prin hotărâre a Guvernului se poate stabili o majorare a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prevăzut la alin. (1), diferențiat pe criteriile nivelului de studii și al vechimii în muncă.*” Or, legea supusă criticii de

neconstituționalitate nu conține nicio normă de modificare, completare sau de abrogare a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003. În această situație, în eventualitatea intrării în vigoare a Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, va exista o dispoziție cu caracter primar care stabilește expres care sunt coeficienții de ierarhizare pentru stabilirea salariului minim brut în anumite sectoare de activitate și, pe de altă parte, o altă normă, de asemenea, cu caracter primar, care stabilește competența Guvernului de a modifica prin act infralegal aceiași coeficienți de ierarhizare. Norma supusă criticii de neconstituționalitate are însă caracter ordinar, pe când norma primară care instituie competența Guvernului de a modifica indicii de ierarhizare, fiind cuprinsă în Codul muncii, are caracter organic și, prin urmare, este o normă de nivel superior legii criticate în ierarhia actelor normative. Inexistența abrogării expresive a normei cuprinse în art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, coroborată cu forța juridică superioară a acesteia în raport cu normele cuprinse în Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, menține competența Guvernului de a proceda, în temeiul legii în vigoare, la modificarea unei norme imperative stabilite la nivel primar, prin lege ordinară de către Parlament. De altfel, abrogarea expresă a unei norme juridice de nivel superior printr-un act normativ de nivel inferior ar fi contrară dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

7. Autorii sesizării susțin și că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național a fost adoptată fără respectarea dispozițiilor art. 111 alin. (1) și ale art. 138 alin. (5) din Constituție, fiind încălcat principiul responsabilității fiscal-bugetare. În susținerea acestei critici este invocată jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 331 din 21 mai 2019. Autorii obiecției arată că prin stabilirea unor coeficienți de ierarhizare în domeniile care nu intră sub incidența contractelor colective de muncă sau a legilor speciale de salarizare, Parlamentul procedează la modificarea implicită a Legii bugetului de stat pentru anul 2020 nr. 5/2020, deoarece există sectoare de activitate aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau a autorităților publice locale în care sunt angajate persoane cărora nu li se aplică dispozițiile contractelor colective de muncă și nu există reglementări speciale în materia stabilirii și plății salariului minim brut, contractele de muncă fiind încheiate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, în special în cazul regiilor autonome sau al societăților comerciale cu capital de stat. Modificarea salarizării în cadrul acestor entități care prestează servicii publice generează majorarea bugetelor angajatorilor cu impact final asupra bugetului de stat pentru anul 2020 și pentru următorii ani fiscali, cu încălcarea dispozițiilor art. 15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010. Contrar dispozițiilor constituționale, jurisprudenței Curții Constituționale și punctului de vedere al Consiliului Legislativ, legiuitorul a ales să adopte legea fără consultarea Guvernului cu privire la impactul reglementării asupra Legii bugetului de stat pentru anul 2020 nr. 5/2020, nesolicitând fișa financiară obligatorie. În acest sens, arată că nu există o adresă din partea conducerii Senatului sau a Camerei Deputaților ori a conducerii Comisiilor sesizate cu întocmirea raportului pentru propunerea legislativă cu nr. L466/2019 la Senat și PLX nr. 525/2019 la Camera Deputaților. Astfel, Parlamentul, prin ambele sale Camere legislative, a procedat contrar dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza a doua și ale art. 138 alin. (5) din Constituție.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/3.072/2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.406 din 25 iunie 2020, prin care apreciază că este întemeiată critica de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 111 alin. (2) teza a doua, precum și ale art. 138 alin. (5) din Constituția României, și neîntemeiată sub celelalte aspecte. Astfel, arată că, potrivit legislației în vigoare, în România există două modalități principale de stabilire a salariilor, respectiv prin negociere — fie colectivă sau individuală — și prin lege, în cazul personalului din autoritățile și instituțiile publice. Salariul minim brut pe țară este prevăzut ca o măsură de protecție a salariaților, având scopul de a le satisface necesitățile decente vitale în ceea ce privește procurarea de alimente, îmbrăcăminte, nevoia de educație și recreere, și constituie un prag sub care nu se poate coborî cu ocazia negocierii colective și individuale sau stabilirii salariilor prin acte normative speciale. Angajatorul trebuie să garanteze salariul minim brut pe țară și atunci când salariații primesc, conform contractului colectiv sau individual de muncă, hrană, cazare sau alte facilități. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prerogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 93/2019, s-a stabilit că prin hotărâre a Guvernului se poate stabili o majorare a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată diferențiat pe criteriile nivelului de studii și vechimii în muncă, iar toate drepturile și obligațiile stabilite potrivit legii prin raportare la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se determină utilizând nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În acest context, dreptul tuturor salariaților la un salariu de bază minim este reglementat și garantat de legea generală în materie — Codul muncii, obiectul de reglementare al legii criticate, după cum arată și titlul acesteia, fiind stabilirea unor coeficienți minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național. Prin urmare, nu se poate susține că dispozițiile criticate constituie un paralelism legislativ, interzis de art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

10. Pe de altă parte, atât titlul legii, cât și modul de redactare al art. 1 — art. 3 din legea criticată sunt neclare și imprecise, aspecte care sunt de natură a conduce la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție. Astfel, legea criticată conține nu doar formulări incorecte și improprii actelor normative, cum ar fi *„dreptul tuturor salariaților la plata unui salariu brut lunar”* care se stabilește prin *„aplicarea unui coeficient raportat la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată”*, dar nici nu poate fi aplicată, deoarece, potrivit art. 3, ea se va aplica pentru sectoarele de activitate/unitățile care nu au încheiat contracte colective de muncă sau acolo unde nu există legi speciale privind salarizarea.

11. Guvernul consideră că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 108 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece aceste prevederi constituționale autorizează expres sau implicit Guvernul să dispună măsuri specifice prin acte de nivel infralegal, în aplicarea prevederilor instituite la nivel primar, fără însă a putea institui obligații, atribuții, raporturi juridice nereglementate prin norme juridice la nivel de lege.

12. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 111 și art. 138 alin. (5) din Constituție, Guvernul consideră că este întemeiată. În acest sens arată că introducerea unor dispoziții care privesc salarizarea personalului, inclusiv a celui bugetar, fără o informare a Parlamentului de către Guvern, eludează cadrul constituțional stabilit pentru întocmirea bugetului public, duce la nesocotirea prevederilor constituționale înscrise în art. 111, referitoare la informarea Parlamentului, și ale art. 138 alin. (5), potrivit cărora nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare. De asemenea amintește că art. 111 din Constituție își găsește concretizarea în art. 15 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și în art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, care stabilesc obligația de întocmire a fișei financiare și care îi conferă acesteia un caracter complex, dat de efectele financiare asupra bugetului general consolidat. Aceasta trebuie să cuprindă, potrivit legii, schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani; estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor; măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar. Guvernul invocă jurisprudența Curții Constituționale, așa cum este Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016 — paragraful 59, sau Decizia nr. 593 din 14 septembrie 2016 — paragraful 30, în care s-a statuat că „în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, [...] și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament [...], nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”.

13. În opinia Guvernului, faptul că cheltuielile de salarizare preconizate prin textele de lege criticate grevează bugetul pentru anul următor nu este de natură să justifice aprobarea unor cheltuieli fără implicarea, în condițiile Legii fundamentale, a Guvernului, care, potrivit art. 138 alin. (2) din Constituție, are competența de a elabora, anual, proiectul bugetului de stat și al asigurărilor sociale. Așa cum s-a subliniat în jurisprudența Curții Constituționale, prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție se referă tocmai la caracterul obiectiv și efectiv al sursei de finanțare și operează cu elemente de certitudine și previzibilitate bugetară, respectiv „acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar”, iar „colaborarea loială între Parlament și Guvern în privința legiferării în materie bugetară trebuie să se manifeste atât în privința elaborării bugetului public național, cât și a modificării sale pe parcursul exercițiului bugetar, având în vedere rațiunea pentru care este întocmit un asemenea buget, și anume aceea de a oferi posibilitatea unei imagini de ansamblu, la nivel macroeconomic, a veniturilor și cheltuielilor publice”.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au trimis punctele de vedere solicitate asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție,

precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

16. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, care are următorul conținut:

„Art. 1. — *Prezenta lege garantează dreptul tuturor salariaților la plata unui salariu brut lunar, diferențiat pe criteriul nivelului de studii în cadrul unui program normal de lucru.*

Art. 2. — *Cuantumul salariului brut lunar se stabilește prin aplicarea unui coeficient raportat la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit prin hotărâre a Guvernului, potrivit legii.*

Art. 3. — *Prezenta lege stabilește coeficienții minimali de ierarhizare salarială pentru sectoare de activitate pentru care nu au fost încheiate contracte colective de muncă aplicabile la nivelul întregului sector de activitate și pentru care nu există legi speciale privind salarizarea sau contract colectiv de muncă la nivel de unitate în vigoare, cu respectarea prevederilor art. 2.*

Art. 4. — *Coeficienții minimali de ierarhizare sunt aplicabili pentru toate categoriile de salariați încadrați pe funcții pentru care este obligatoriu un nivel de calificare potrivit anexei la prezenta lege.*

Art. 5. — *Anexa face parte din prezenta lege, iar coeficienții prevăzuți au caracter minimal.”*

17. Autorii sesizării susțin că, prin modul în care a fost adoptată, precum și prin conținutul normativ, legea supusă analizei de constituționalitate încalcă următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul român și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 108 alin. (1) și (2) privind actele Guvernului, art. 111 alin. (1) referitor la informarea Parlamentului și art. 138 alin. (5) privind interdicția de a aproba o cheltuială bugetară fără stabilirea sursei de finanțare.

18. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, al termenului în care aceștia sunt îndrituiți să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

19. Referitor la *titularii dreptului de sesizare*, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de un număr de 64 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și de un număr de 27 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind așadar îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

20. Cu privire la *termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional*, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament. Cu privire la acest aspect, Curtea constată că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național a fost adoptată, în procedură ordinară, de Camera Deputaților, Camera decizională, în data de 3 iunie 2020, a fost depusă la aceeași dată la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 9 iunie 2020. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 11 iunie 2020. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

21. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — *obiectul controlului de constituționalitate*, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului, este necesară analiza criticilor formulate de autorii sesizării. Analizând temeiurile constituționale invocate în susținerea sesizării de neconstituționalitate, precum și motivarea obiecției formulate, Curtea observă că obiectul criticii în prezenta cauză îl constituie procedura de adoptare a legii, precum și conținutul normativ al acesteia.

22. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea urmează să examineze pe fond obiecția de neconstituționalitate.

23. Analizând cu prioritate aspectele de neconstituționalitate extrinsecă invocate de autorii sesizării, Curtea reține că dispozițiile Legii privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național garantează plata unui salariu brut lunar diferențiat pe criteriul nivelului de studii, în cadrul unui program normal de lucru. Așa cum reiese din expunerea de motive la legea analizată, rațiunile avute în vedere de inițiatorii proiectului de lege au fost acelea referitoare la „lipsa unui cadru legislativ care să prevadă indicatorii minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului din economia națională, corespunzător nivelului de bază al pregătirii profesionale” și necesitatea prevederii acestora pentru „menținerea unei motivări adecvate a muncii prin evitarea aplatizării excesive a grilei de salarizare”, precum și în vederea garantării unor „forme de protecție minimă a venitului salariatului”. Prin urmare, actul normativ consacra dreptul la diferențiere salarială atunci când nivelul de calificare este relevant, fiind obligatoriu pentru încadrarea pe funcție. În anexa la legea supusă analizei de constituționalitate se prevăd coeficienții minimi de ierarhizare în funcție de nivelul de calificare.

24. Curtea apreciază că dispozițiile legii analizate prevăd măsuri cu implicații asupra bugetului de stat, astfel că, potrivit dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, este obligatorie solicitarea informării Guvernului. Totodată, sunt incidente prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție și ale

art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată.

25. Aceeași concluzie este reținută și în observațiile cuprinse în pct. 2 din Avizul Consiliului Legislativ nr. 668 din 2 august 2019 referitor la propunerea legislativă pentru stabilirea indicatorilor minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului din economia națională, precum și în observațiile cuprinse în pct. 3 din punctul de vedere al Guvernului cu privire la același proiect de lege, formulat în temeiul art. 111 alin. (1) din Constituție, în care se arată că inițiativa legislativă implică creșterea cheltuielilor de la bugetul de stat și este necesară precizarea sursei de finanțare pentru fiecare obiectiv de cheltuieli bugetare preconizat.

26. Sintetizând exigențele stabilite de legiuitorul constituant prin prevederile art. 111 alin. (1) și art. 138 alin. (5) din Constituție, așa cum au fost dezvoltate în jurisprudența sa anterioară, Curtea, prin deciziile nr. 56 din 5 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 12 martie 2020, și nr. 58 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 13 martie 2020, a reținut că, potrivit art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, „*În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie*”. Cu privire la această prevedere a Legii fundamentale, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că stabilește, pe de o parte, obligația Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice de a prezenta informațiile și documentele necesare actului legiferării și, pe de altă parte, modalitatea de obținere a acestor informații, respectiv la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul președinților acestora (Decizia nr. 331 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 18 iunie 2019). Acest text consacra garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice (a se vedea Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reținut că în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art. 138 alin. (2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabilii modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate (Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 23 noiembrie 2007).

27. Prin Decizia nr. 629 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 28 ianuarie 2019, și prin Decizia nr. 331 din 21 mai 2019, precitată, Curtea a precizat că art. 111 alin. (1) din Constituție „prevede expres și limitativ că relația dintre autoritățile menționate se realizează prin intermediul președinților Camerei Deputaților, Senatului sau comisiilor parlamentare”. În acest sens au fost invocate, de altfel, și normele regulamentare care detaliază procedura

legislativă. Astfel, dând expresie prevederilor constituționale menționate, Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, stabilește în art. 92 alin. (4) că „În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile”, iar la alin. (6) că „Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului.” De asemenea Regulamentul Senatului stabilește la art. 88 alin. (3) că „Propunerile legislative se comunică Guvernului în termen de 3 zile de la prezentarea în Biroul permanent, pentru a se pronunța și în ceea ce privește aplicarea art. 111 din Constituția României, republicată”, iar la art. 92 alin. (6) că „Propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 din Constituția României, republicată”. Prin urmare, Curtea a statuat că „un document prin care o Cameră a Parlamentului transmite Guvernului o inițiativă legislativă solicitând informarea prevăzută de art. 111 din Constituție, dar care nu este semnat de președintele Camerei respective, nu produce efectul juridic consacrat de norma constituțională, neabsolvind Camera de obligația prevăzută de art. 111 teza a doua din Constituție”.

28. În ceea ce privește Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, Curtea constată că, prin Adresa nr. 3.978 din 4 iulie 2019, secretarul general al Senatului a înaintat secretarului general al Guvernului solicitarea de informare în temeiul art. 111 din Constituție. Guvernul a trimis punctul său de vedere cu nr. 3.746 din 28 mai 2020, acesta fiind înregistrat la secretarul general al Camerei Deputaților cu nr. 2/3.457 din 29 mai 2020.

29. Examinând procesul legislativ, Curtea constată că obligația Senatului, ca primă Cameră sesizată, de a solicita informarea Guvernului asupra Propunerii legislative privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național s-a realizat cu încălcarea prevederilor art. 111 alin. (1) din Constituție, adresa înaintată secretarului general al Guvernului fiind semnată, contrar prevederilor constituționale arătate, precum și dispozițiilor art. 92 alin. (6) din Regulamentul Senatului, de către secretarul general al Senatului, și nu de către președintele acestei Camere. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 331 din 21 mai 2019, paragraful 46, condiția impusă de norma constituțională reprezintă o cerință de validitate a actului prin care se solicită informarea, astfel că neîndeplinirea ei afectează însăși existența actului. Cu alte cuvinte, un document prin care o Cameră a Parlamentului transmite Guvernului o inițiativă legislativă, solicitând informarea prevăzută de art. 111 din Constituție, dar care nu este semnat de președintele Camerei respective, nu produce efectul juridic consacrat de norma constituțională, neabsolvind Camera de obligația prevăzută de art. 111 teza a doua din Constituție.

30. Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 138 alin. (5), Curtea reține că, așa cum a statuat în mod

constant în jurisprudența sa, obligativitatea indicării sursei de finanțare pentru aprobarea cheltuielilor bugetare, prevăzută de norma constituțională, constituie un aspect distinct de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar. Astfel, prin Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 20 octombrie 2008, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern. Art. 138 alin. (5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea acesteia, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire (a se vedea Decizia nr. 36 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996). Așadar, norma constituțională nu se referă la existența *in concreto* a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci la faptul ca acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat, pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar.

31. Prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, paragraful 58, Curtea a reținut că, întrucât „nu are competența să se pronunțe cu privire la caracterul suficient al resurselor financiare, rezultă că aceasta are doar competența de a verifica, prin raportare la art. 138 alin. (5) din Constituție, dacă pentru realizarea cheltuielii bugetare a fost indicată sursa de finanțare”. Or, această verificare se poate realiza doar prin raportare la prevederile legale cuprinse în art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și în art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, care stabilesc obligația de întocmire a fișei financiare și care îi conferă acesteia un caracter complex, dat de efectele financiare asupra bugetului general consolidat. Aceasta trebuie să cuprindă, potrivit legii, schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani; estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor; măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar.

32. În ceea ce privește incidența dispozițiilor care impun solicitarea fișei financiare, Curtea reține că, atâta vreme cât dispozițiile legale generează impact financiar asupra bugetului de stat, obligația solicitării fișei financiare incumbă tuturor inițiatorilor, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, potrivit căroră „În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/ inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 [...]”, iar dacă acestea sunt rezultatul unor amendamente admise în cadrul procedurii legislative, prima Cameră sesizată sau Camera decizională, după caz, are obligația de a solicita fișa financiară (a se vedea în acest sens Decizia nr. 764 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015).

33. Apoi, Curtea reamintește faptul că nu deputatul sau senatorul trebuie să întocmească fișa financiară, ci Guvernul, art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 stabilind expres că

„În cazul propunerilor legislative, Guvernul va transmite Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, fișa financiară prevăzută la alin. (1), în termen de 45 de zile de la data primirii solicitării”. Prin urmare, pentru a respecta procedura constituțională de adoptare a unui act normativ care implică o cheltuială bugetară, este suficient ca inițiatorii actului normativ să facă dovada că, în temeiul dispozițiilor legale anterior menționate, au solicitat Guvernului fișa financiară. Netransmiterea fișei financiare în termenul legal de către autoritatea publică care are obligația de a întocmi acest document nu poate constitui un impediment în continuarea procedurii de legiferare. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017, paragraful 59, Curtea a stabilit că „a ridica această competență a Guvernului la nivel de regulă constituțională implicit admisă de art. 138 alin. (5) din Constituție ar echivala cu o condiție potestativă pură în sensul că orice lege ce are implicații bugetare ar putea fi adoptată numai dacă Guvernul a întocmit și a transmis Parlamentului fișa financiară. Or, dacă Guvernul nu susține inițiativa legislativă/nu este de acord cu ea și, prin urmare, nu transmite fișa financiară, nu poate bloca procesul legislativ printr-o atitudine omisivă”.

34. Un alt aspect vizează faptul că „fișa financiară prevăzută de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 nu trebuie confundată cu punctul de vedere emis de Guvern conform art. 11 lit. b¹) din Legea nr. 90/2001 [punct de vedere emis ca urmare a solicitării formulate în temeiul art. 111 alin. (1) din Constituție, n.r.], cele două documente generate de Guvern având un regim juridic și, implicit, finalități diferite. Prin urmare, atunci când o propunere legislativă are implicații bugetare, Guvernul trebuie să prezinte ambele documente menționate, așadar atât punctul de vedere, cât și fișa financiară” (a se vedea Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, precitată, paragraful 60).

35. Cu privire la efectele pe care le produce lipsa fișei financiare, Curtea a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, precitată, paragraful 59, sau Decizia nr. 593 din 14 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 4 noiembrie 2016, paragraful 30, că, „în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, [...] și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament [...], nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în

vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”.

36. Or, în ceea ce privește legea supusă prezentului control de constituționalitate, Curtea constată că nu au fost îndeplinite condițiile legale și constituționale referitoare la solicitarea fișei financiare nici de către inițiatorii propunerii legislative și nici de către Camera Parlamentului în care au fost propuse și adoptate amendamente. Neîndeplinirea obligației solicitării fișei financiare conduce, în mod firesc, la concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și real, astfel că au fost încălcate prevederile constituționale cuprinse în art. 138 alin. (5) referitoare la stabilirea sursei de finanțare.

37. În concluzie, întrucât cheltuielile preconizate prin textele de lege criticate grevează asupra bugetului de stat, adoptarea lor ar fi fost posibilă doar după stabilirea sursei de finanțare în condițiile Legii fundamentale și după solicitarea informării Parlamentului de către Guvern. Or, Curtea constată că, în secțiunea a 4-a din expunerea de motive la Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național se menționează, în mod expres, că inițiatorii reglementării au apreciat că aceasta nu are impact asupra bugetului general consolidat, astfel că nu au întreprins demersuri în acest sens.

38. Curtea consideră că neîndeplinirea obligației inițiatorilor legii de a solicita Guvernului fișa financiară, conform art. 138 alin. (5) din Constituție coroborat cu art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, și a obligației președinților celor două Camere ale Parlamentului de solicitare a informării din partea Guvernului, potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) din Constituție, conduce la concluzia că între Parlament și Guvern nu a existat un dialog real cu prilejul adoptării legii supuse controlului, iar Parlamentul a decis asupra majorării unor cheltuieli bugetare întemeindu-se pe o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv.

39. Față de temeinicia motivelor de neconstituționalitate extrinsecă, reținută prin raportare la dispozițiile art. 111 alin. (1) teza a doua și ale art. 138 alin. (5) din Constituție, care afectează Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național, Curtea constată că nu mai este cazul să examineze criticile de neconstituționalitate intrinsecă invocate de autorii sesizării.

40. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 64 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și de un număr de 27 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și constată că Legea privind stabilirea coeficienților minimali de ierarhizare privind salarizarea personalului la nivel național este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitiv și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de relansare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

Întrucât România are un buget din fonduri externe rambursabile și nerambursabile estimat la 79,9 miliarde euro obținut în urma negocierilor care au avut loc la nivelul Consiliului European în perioada 17—21 iulie 2020, buget care urmează să fie supus procedurilor de aprobare ale Parlamentului European, din care 30,4 miliarde euro sunt destinați instrumentului de finanțare „Mecanismul de redresare și reziliență”, structurați sub formă de granturi 13,7 miliarde euro și sub formă de împrumuturi 16,6 miliarde euro,

deoarece pentru politica de coeziune a fost agreat un buget de 28,2 miliarde euro în care sunt incluse fonduri pentru politica de coeziune, inclusiv fondurile alocate prin instrumentul REACT-EU, dezvoltare regională și pentru dezvoltarea resurselor umane, iar pentru accesarea acestora în perioada de programare 2021—2027 este nevoie de elaborarea acordului de parteneriat și de negocierea și aprobarea programelor operaționale prin decizie a Comisiei Europene până la sfârșitul anului 2020,

având în vedere că pentru politica agricolă și pentru pescuit sunt alocate fonduri în valoare de 19,16 miliarde euro, din care pentru plăți directe în agricultură fondurile alocate sunt în valoare de 12,20 miliarde euro, pentru pescuit fondurile sunt în valoare de 0,163 miliarde euro, pentru dezvoltare rurală sunt estimate fonduri în valoare de 6,8 miliarde euro, inclusiv alocarea din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin instrumentul Next Generation EU, iar pentru accesarea fondurilor aferente următoarei perioade de programare este necesară elaborarea documentelor programatice care urmează a fi negociate și aprobate împreună cu Comisia Europeană ulterior aprobării legislației UE sectoriale,

deoarece pentru instrumentul de finanțare Mecanismul de redresare și reziliență este necesară elaborarea Planului național de relansare și reziliență prin care urmează a fi stabilite domeniile prioritare de investiții ale României pentru ieșirea din criză, relansarea economică și creșterea capacității de reziliență a României, care are fixat ca termen pentru elaborarea primului draft al planului național luna octombrie 2020, pentru ca mai apoi negocierile să se deruleze până în luna aprilie 2021 în vederea emiterii deciziei Comisiei Europene de aprobare a planului național,

întrucât perioada de elaborare a Planului național de relansare și reziliență este relativ scurtă, iar pentru aceasta este necesară implicarea de resurse umane specializate, astfel încât planul național să poată fi elaborat la termenul asumat, iar pentru proiectele de investiții este necesară actualizarea/elaborarea de urgență a documentațiilor tehnico-economice, astfel încât să poată fi contractate și implementate până la termenul prevăzut în propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a „Mecanismului de Redresare și Reziliență” COM (2020) 408 final, respectiv până la data de 31 decembrie 2022 să fie contractate 70% din valoarea granturilor și diferența până la data de 31 decembrie 2023,

având în vedere că Planul național de relansare și reziliență este supus unor reguli de evaluare de către Comisia Europeană care includ: concordanța planului național cu recomandările specifice de țară din cadrul Semestrului european, contribuția măsurilor, respectiv a intervențiilor la tranziția verde și digitală, impactul economic și social asupra statului membru, potențialul de creștere economică și crearea de locuri de muncă, rezonabilitatea costurilor și a bugetului, guvernarea internă a planului național, iar ulterior planul național este implementat prin intermediul proiectelor, proces care presupune elaborarea în paralel a documentațiilor tehnico-economice necesare implementării acestora,

deoarece elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a strategiei de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru a nu genera întârzieri în implementarea Mecanismului de redresare și reziliență cu impact asupra gradului de absorbție a fondurilor externe nerambursabile alocate României, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Planul național de relansare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR*, este documentul strategic al României care fundamentează prioritățile de reformă și domeniile de investiții la nivel național pentru instituirea Mecanismului de redresare și reziliență. Sursa de finanțare este reprezentată de fondurile alocate pentru România în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență (*MRR*) și în completare din surse alocate de la bugetul de stat. Scop final al *PNRR* este asigurarea ameliorării stării economiei naționale după criza generată de COVID-19, creșterea economică și crearea de locuri de muncă necesare pentru incluziunea forței de muncă, sprijinirea tranziției verzi și a celei digitale pentru promovarea creșterii durabile.

(2) *PNRR* are structura, domeniile de investiții, domeniile de reformă și alte componente stabilite conform *MRR* și face obiectul procedurilor de negociere cu Comisia Europeană.

(3) *PNRR* se aprobă prin hotărâre a Guvernului în vederea negocierii cu Comisia Europeană. Prin aprobarea *PNRR*, Guvernul României acordă mandat Ministerului Fondurilor Europene, denumit în continuare *MFE*, pentru a desfășura procedurile de negociere.

(4) Proiectele de investiții publice aferente domeniilor de investiții care se finanțează în cadrul *PNRR* trebuie să respecte cumulativ următoarele condiții:

a) să fie proiecte mature, cu un grad avansat de elaborare a documentațiilor tehnico-economice și cu angajamente ferme din partea beneficiarilor finali de încheiere a contractelor de achiziție publică sau a contractelor sectoriale, după caz, până la

sfârșitul anului 2022, pentru minimum 70% din valoarea alocată sub formă de grant, respectiv la sfârșitul anului 2023, pentru restul valorii alocate sub formă de grant;

b) să contribuie la ameliorarea stării economice și la creșterea capacității de reziliență a României;

c) să obțină avizul conform al structurii din cadrul Ministerului Fondurilor Europene prin care să se confirme compatibilitatea cu recomandările specifice de țară și tranziția verde și digitală, eligibilitatea finanțării din MRR și contribuția la obiectivele de ameliorare a stării economiei și de creștere a rezilienței;

d) să respecte condițiile prevăzute pentru finanțare în cadrul PNRR;

e) să respecte cerințele prevăzute de Mecanismul de redresare și reziliență;

f) să aibă un impact semnificativ pentru dezvoltarea economică și/sau, după caz, la nivelul regiunilor de dezvoltare ale României ori la nivelul autorităților locale, ținând cont și de Strategia națională pentru dezvoltare durabilă a României 2030.

(5) Contractarea împrumuturilor externe rambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență se va face cu respectarea legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 2. — (1) Pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice cu finanțare din bugetul de stat, prin ordonator principal de credite Ministerul Fondurilor Europene, cu suplimentarea creditelor de angajament și a creditelor bugetare, conform prevederilor legale, respectiv din bugetul fondurilor externe nerambursabile, se alocă fonduri pentru pregătirea următoarelor categorii de proiecte din PNRR:

a) proiecte de infrastructură pentru adaptarea la schimbări climatice, pentru compensarea deficitului de umiditate a solului în vederea combaterii riscului de secetă, reducerea riscului la inundații și alunecări de teren, prin promovarea/punerea în siguranță a lucrărilor hidrotehnice pentru asigurarea resursei de apă pentru folosințe, atenuarea viiturilor prin acumulări nepermanente/poldere și îmbunătățirea calității apei brute, combaterea eroziunii solului de suprafață și de adâncime și corectarea torenților, în special bazinele hidrografice cu hazard torențial ridicat, prin sisteme de irigare/umectare a solului, drenare și desecare, protecție antigrindină, pepiniere silvice, împăduriri și terasarea versanților, precum și pentru alte proiecte complementare de infrastructură, inclusiv IT, comunicații și baze de date pentru monitorizare și raportare directive europene, în valoare de maximum 700.000 mii lei. Beneficiarii finali ai finanțării sunt ministerele de resort în parteneriat cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigrintină și de Creștere a Precipitațiilor, Administrația Națională Apele Române, Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA, singure sau în parteneriate interinstituționale sau împreună cu autorități publice centrale/locale sau asociații de dezvoltare comunitare care au ca obiect de activitate administrarea infrastructurii de gospodărire a apelor, îmbunătățiri funciare, protecția antigrindină și creșterea/uniformizarea precipitațiilor și de administrare a fondului forestier național. Ministerul Fondurilor Europene alocă fondurile necesare pregătirii proiectelor pe bază de contracte de finanțare, încheiate direct cu beneficiarii finali sau liderii de parteneriat pentru pregătirea proiectelor, în funcție de valoarea estimată a proiectelor de investiții, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

b) proiecte de infrastructură pentru mobilitate urbană, regenerare urbană, turism și cultură, ecologizare platforme industriale, construire/reabilitare/modernizare clădiri publice, inclusiv clădiri pentru spații de lucru, tehnice, cazare și

desfășurarea activităților instituționale, în vederea scăderii emisiilor de carbon, investiții în infrastructura educațională și dotarea cu echipamente de laborator pentru toate formele de învățământ, inclusiv învățământul profesional și tehnic, învățământul dual și colegii centenare, învățământul universitar, investiții în campusuri, reabilitare/modernizare/extindere clădiri existente și clădiri noi, reabilitare/modernizare/extindere sisteme centralizate de producere și distribuție a energiei termice necesare populației, în valoare de maximum 450.000 mii lei. Beneficiarii finali ai finanțării sunt instituții de învățământ superior de stat și autorități publice locale din municipii reședință de județ, municipii și orașe. Pentru proiectele de construire/reabilitare/modernizare clădiri publice, în vederea scăderii emisiilor de carbon, în categoria de beneficiari finali ai finanțării se includ și autoritățile publice centrale. Pentru proiectele din domeniul turismului, în categoria de beneficiari finali ai finanțării se include și Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA. Mecanismul de alocare a fondurilor, încheiere a contractelor de finanțare, monitorizare proiecte, raportare, precum și orice alte măsuri este cel prevăzut de Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 88/2020 privind instituirea unor măsuri, precum și acordarea unui sprijin financiar pentru pregătirea portofoliului de proiecte în domenii strategice considerate prioritare pentru perioada de programare 2021—2027, destinat finanțării prin Programul operațional Asistență tehnică 2014—2020 (POAT 2014—2020) și Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 (POIM). Bugetul total de 450.000 mii lei se repartizează pe regiuni de dezvoltare ale României după cum urmează: 12,5% pentru Regiunea București-Ilfov, ca regiune mai dezvoltată, respectiv 87,5% pentru celelalte 7 regiuni mai puțin dezvoltate, pe baza criteriilor de repartizare a sumelor între regiuni utilizate la repartizarea sumelor prin Programul operațional regional 2014—2020, respectiv populație și suprafață, respectându-se procentele de alocare astfel cum acestea au rezultat din aplicarea acestor criterii. Procedura de finanțare a documentațiilor tehnico-economice este prevăzută de art. 8;

c) proiecte de infrastructură publică din domeniul sănătății pentru: extinderea/reabilitarea/modernizarea clădirilor destinate unităților sanitare, dotarea cu aparatură și echipamente; medicale a acestora, reorganizarea circuitelor pentru a răspunde condițiilor igienico-sanitare în vigoare, cu asigurarea unor circuite temporare în caz de epidemii, pandemii și alte situații de urgență, precum și alte măsuri necesare creșterii rezilienței în sfera oncologică, a bolilor cardiovasculare și ATI; dacă este cazul, înființarea de unități sanitare cu paturi noi, inclusiv construcția de noi clădiri pentru spitale existente, precum și dotarea cu echipamente medicale, spitale sau unități sanitare cu paturi și policlinici, precum și pentru alte categorii de măsuri necesare creșterii rezilienței unităților medicale care desfășoară activități publice în domeniul oncologiei și bolilor cardiovasculare, inclusiv ATI, în valoare de maximum 500.000 mii lei. Finanțarea documentațiilor tehnico-economice necesare construcției de noi unități sanitare cu paturi se realizează cu avizul de oportunitate al Ministerului Sănătății. Beneficiarii finali ai fondurilor destinate realizării documentațiilor tehnico-economice sunt unitățile sanitare cu paturi din domeniul oncologic, al bolilor cardiovasculare și ATI sau care furnizează preponderent servicii de spitalizare continuă în domeniul oncologic și al bolilor cardiovasculare, inclusiv ATI. De asemenea, beneficiarii finali ai fondurilor destinate realizării documentațiilor tehnico-economice sunt: unitățile sanitare aflate în subordinea și/sau coordonarea Ministerului Sănătății,

Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, instituții din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor. Pentru spitale sau unități sanitare cu paturi noi, extinderea/reabilitarea/modernizarea clădirilor destinate spitalelor, inclusiv spitale sau unități sanitare cu paturi și policlinici existente, precum și dotarea cu echipamente/dispozitive medicale, beneficiarii sunt autoritățile publice centrale și locale. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare în mod direct cu fiecare dintre beneficiarii finali pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

d) proiecte de infrastructură pentru cercetare în domeniul transferului tehnologic pentru extindere/reabilitare/modernizare clădiri, inclusiv clădiri noi, dotare cu echipamente/utilaje/dotări independente pentru instituțiile de învățământ superior de stat și institute de cercetare-dezvoltare din România în domeniul cercetării pe bază de transfer tehnologic din industria alimentară și agricultură, precum și cele din domeniul ingineriei precum: mașini și motoare electrice, microelectronică, tehnologii avansate, sudură și altele asemenea, în calitate de beneficiari finali, în valoare de maximum 125.000 mii lei. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

e) proiecte de infrastructură de apă-canalizare ai căror beneficiari finali sunt operatorii de apă și canalizare, pentru extinderea, modernizarea, reabilitarea rețelelor de apă și canalizare existente, inclusiv pentru aglomerările pentru care numărul de gospodării este sub 2.000, pentru racordarea la rețeaua de canalizare, cu condiția să accepte soluția tehnică de racordare prevăzută de legislația în vigoare pentru aglomerări sub 2.000 de gospodării, în limita valorii de maximum 250.000 mii lei. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

f) proiecte de infrastructură edilitară destinate localităților rurale limitrofe localităților urbane: apă-canalizare, modernizare/extindere/reabilitare/dezvoltare de drumuri interioare ale localităților, mobilitate urbană, în parteneriat cu localitățile urbane, regenerare urbană, sistem de iluminat public, sisteme inteligente de distribuție a combustibililor de tranziție, sisteme centralizate de alimentare cu energie termică, inclusiv rețelele de transport și distribuție a energiei termice destinate localităților rurale limitrofe localităților urbane, în limita valorii de 250.000 mii lei. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora. Beneficiarii finali ai fondurilor destinate realizării documentațiilor tehnico-economice sunt autoritățile publice locale ale localităților rurale limitrofe localităților urbane singure sau în parteneriat cu acestea;

g) proiecte de infrastructură pentru creșterea rezilienței comunităților în situații de urgență prin extinderea rețelei de subunități de intervenție din structura inspectoratelor pentru situații de urgență, astfel încât să fie asigurată o capacitate de răspuns adecvată și suficientă pentru îndeplinirea criteriilor operaționale, în limita a 3% din valoarea proiectelor și a unor fonduri de maximum 40.000 mii lei. Beneficiarii finali ai finanțării sunt Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și inspectoratele județene pentru situații de urgență. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

h) proiecte de infrastructură pentru constituirea unor depozite regionale și crearea stocurilor de materiale și tehnică — inclusiv medicală, în limita valorii de 8.500 mii lei, pentru gestionarea unor situații cu impact mare și probabilitate scăzută generate de manifestarea riscurilor prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, în limita a 3% din valoarea proiectelor. Beneficiarii finali ai finanțării sunt Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și unitățile subordonate. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

i) proiecte de infrastructură din sistemul judiciar și sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională pentru construcția, reabilitarea și modernizarea clădirilor destinate instituțiilor din domeniul justiției și domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, inclusiv digitalizare, în limita valorii de 250.000 mii lei. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora. Beneficiarii finali ai fondurilor destinate realizării documentațiilor tehnico-economice sunt instanțele de judecată din întreaga țară, parchete, Administrația Națională a Penitenciarelor, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Direcția Națională de Probațiune și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale;

j) proiecte de infrastructură în domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației și securității cibernetice, inclusiv construcția/reabilitarea/modernizarea de centre de date, centre de servicii esențiale, centre de instruire și pregătire, centre de rezervă, regionale și județene, destinate managementului situațiilor de urgență și asigurării rezilienței serviciilor IT&C, în limita a 10.000 mii lei, pentru îndeplinirea măsurilor și acțiunilor necesare asigurării, planificării, coordonării necesarului de comunicații pentru elementele de răspuns în situații de urgență la nivel local, județean și național, inclusiv gestionarea informațiilor din domeniu. Beneficiar final al finanțării este autoritatea națională cu rol principal în asigurarea funcției de sprijin comunicații și informatică în managementul tipurilor de risc, stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2016, precum și instituțiile și autoritățile publice centrale. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora;

k) proiecte de transformare/tranziție digitală, inclusiv prin robot process automation, a serviciilor administrației publice centrale și locale, esențiale pentru ca cetățenii și companiile să poată obține servicii publice eficiente și de calitate de la distanță, infrastructura IT&C (hardware, software, servicii IT) necesară digitalizării serviciilor (pentru oricare din procesele aferente serviciilor — frontend sau backend), interoperabilitate, securitate cibernetică, standardizare, semnătură electronică, identitate electronică, single sign on, dar și implementarea de alte instrumente specifice transformării digitale, în valoare maximă de 100.000 mii lei. Beneficiarii finali ai fondurilor destinate realizării documentațiilor tehnico-economice sunt Autoritatea pentru Digitalizarea României, autoritățile publice centrale și locale care dezvoltă proiecte de digitalizare a serviciilor publice oferite cetățenilor și companiilor. Ministerul Fondurilor Europene încheie contracte de finanțare pe bază de apel de proiecte, în funcție de valoarea estimată a proiectului de investiții publice, dar nu mai mult de 3% din valoarea estimată a acestora.

(2) Beneficiarii finali de fonduri pentru elaborarea de documentații tehnico-economice prevăzuți la alin. (1) au obligația de a iniția toate măsurile necesare pentru a obține finanțare în cadrul PNRR cu respectarea procedurilor legale naționale și europene în domeniu și ulterior după încheierea contractelor/acordurilor de finanțare să solicite la rambursare întreaga sumă alocată pentru pregătirea documentațiilor tehnico-economice.

(3) Procentul de 3% din valoarea estimată pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice se aplică la valoarea totală estimată a proiectelor, inclusiv TVA.

(4) Beneficiarii finali de fonduri pentru elaborarea de documentații tehnico-economice prevăzuți la alin. (1) au calitatea de autoritate contractantă sau de entitate contractantă și derulează, potrivit prevederilor legale în vigoare, procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică/sectoriale, necesare elaborării documentațiilor tehnico-economice prevăzute anterior.

(5) Cheltuielile cu documentațiile tehnico-economice sunt cheltuieli eligibile în cadrul PNRR, cu condiția respectării legislației din domeniul ajutorului de stat, după caz. Beneficiarii finali de fonduri pentru elaborarea de documentații tehnico-economice prevăzuți la alin. (1) au obligația de a solicita la rambursare cheltuielile aferente elaborării documentațiilor tehnico-economice în cadrul PNRR. Sumele convenite a fi rambursate beneficiarilor reprezentând contravaloarea documentațiilor tehnico-economice se fac venit, la o poziție distinctă, în bugetul de stat, în condițiile legii.

(6) Creditele de angajament și bugetare necesare pentru elaborarea documentației tehnico-economice se prevăd în bugetul Ministerului Fondurilor Europene.

(7) Pentru efectuarea de către beneficiarii finali prevăzuți de prezenta ordonanță de urgență a plăților aferente contractelor de achiziție publică sau a contractelor sectoriale, după caz, pentru pregătirea documentațiilor tehnico-economice se prevăd în bugetul Ministerului Fondurilor Europene creditele bugetare necesare la nivelul valorii sumelor prevăzute la alin. (1) lit. a)—k). Ministerul Fondurilor Europene, prin structurile de specialitate, efectuează plățile pe baza prevederilor legale în vigoare prin mecanismul cererilor de plată și/sau, după caz, mecanismul cererilor de prefinanțare și al cererilor de rambursare formulate de beneficiarii finali. Modelul cererilor de plată și/sau al cererilor de rambursare necesare pentru decontarea fondurilor în relația cu beneficiarii finali se aprobă prin ordin al ministrului fondurilor

europene în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(8) Beneficiarii finali de fonduri destinate pregătirii documentațiilor tehnico-economice prevăzute la alin. (1) au obligația de a aproba, potrivit legii, documentațiile tehnico-economice care au fost elaborate, precum și de a respecta prevederile Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Prin ordin al ministrului fondurilor europene se aprobă ghidul solicitantului pentru apelurile de proiecte prevăzute la alin. (1) lit. c)—k) necesar accesării de fonduri din bugetul de stat pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice.

Art. 3. — (1) Beneficiarii finali pot derula procedurile de atribuire a contractelor de execuție lucrări, asistență tehnică, dirigenție de șantier și a altor categorii de contracte necesare implementării proiectelor de investiții publice cu includerea în documentele achiziției aferente a unei condiții suspensive referitoare la aprobarea finanțării proiectului din PNRR.

(2) Beneficiarii finali ale căror proiecte urmează a se finanța din fondurile alocate prin intermediul PNRR derulează procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică/sectoriale, în baza avizului conform eliberat în termen de 10 zile lucrătoare de Ministerul Fondurilor Europene. Avizul conform se eliberează pentru fiecare proiect de infrastructură în parte care urmează a se finanța din fondurile alocate prin PNRR, în limita bugetului estimat prevăzut pentru fiecare domeniu de investiții, după aprobarea potrivit procedurilor la nivel european a PNRR. Avizul conform este valabil până la încheierea acordurilor/contractelor de finanțare potrivit prevederilor legale referitoare la mecanismul de implementare și finanțare al PNRR.

(3) Între beneficiarul final de fonduri PNRR și Ministerul Fondurilor Europene se încheie contracte/acorduri de finanțare pentru categoriile de proiecte prevăzute la art. 2 alin. (1) numai după aprobarea PNRR potrivit procedurilor la nivel european.

(4) Beneficiarii finali de fonduri din PNRR pot încheia contracte de achiziție publică/sectoriale, după caz, pentru proiectele de infrastructură finanțate din PNRR, după încheierea contractelor de finanțare/acordurilor de finanțare.

(5) În baza contractelor/acordurilor de finanțare încheiate, ordonatorii principali de credite din bugetul cărora urmează a se efectua plăți de către beneficiarii finali ai PNRR potrivit contractelor de achiziție publică sau a contractelor sectoriale, după caz, legal încheiate, prevăd în bugetele acestora creditele de angajament și creditele bugetare necesare implementării proiectelor de investiții publice finanțate din fondurile care urmează a fi alocate prin PNRR.

Art. 4. — Pentru sistemul de guvernanță al PNRR, respectiv pentru elaborarea, negocierea, aprobarea, decontarea de cheltuieli, monitorizarea investițiilor și reformelor, precum și raportarea PNRR se înființează în cadrul Ministerului Fondurilor Europene o structură de specialitate cu un număr de 30 de posturi cu denumirea: Direcția generală management mecanism de redresare și reziliență, denumită în continuare *DG_MMRR*, care va avea ca atribuții principale:

a) emiterea avizului conform prevăzut la art. 1 alin. (4) lit. c) către beneficiarii finali prevăzuți la art. 3 alin. (1) după aprobarea PNRR potrivit procedurilor europene;

b) elaborarea PNRR în conformitate cu structura, prevederile și cerințele din Mecanismul de redresare și reziliență;

c) negocierea PNRR în relația cu Comisia Europeană și adoptarea măsurilor necesare pentru emiterea deciziei de

aprobare a planului național, în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice;

d) realizarea activităților de monitorizare a PNRR;

e) asigurarea decontării de către Comisia Europeană a cheltuielilor efectuate de beneficiarii finali pentru implementarea reformelor și a proiectelor de infrastructură finanțate din fondurile alocate PNRR;

f) elaborarea și aprobarea mecanismului de implementare și mecanismului financiar al PNRR;

g) asigurarea gestionării fondurilor alocate României prin PNRR pe seama prefinanțării;

h) realizarea activităților de raportare a PNRR și întocmirea rapoartelor intermediare de progres pentru decontarea fondurilor alocate României în cadrul PNRR;

i) monitorizarea și raportarea părților de reformă asumate de România prin intermediul PNRR;

j) elaborarea și aprobarea în condițiile legii a metodologiei pentru realizarea pistelor de audit, astfel încât să se poată exercita controlul ex-ante/ex-post asupra procedurilor și contractelor implementate de beneficiarii finali ai PNRR;

k) asigurarea decontării fondurilor din PNRR în relația cu Comisia Europeană;

l) îndeplinirea oricăror altor atribuții pentru elaborarea, negocierea, aprobarea, monitorizarea, monitorizarea reformelor, monitorizarea implementării proiectelor de investiții, decontarea de cheltuieli, precum și pentru orice alte activități care sunt necesare pentru implementarea PNRR.

Art. 5. — (1) La nivelul ministerelor de resort se organizează prin ordin al ministrului, după caz, unitatea de elaborare și negociere a PNRR și unitatea de implementare, monitorizare, raportare, aprobare și validare a proiectelor care fac obiectul finanțării din fonduri alocate în cadrul PNRR, cu următoarele atribuții principale:

a) participarea la elaborarea componentelor sectoriale ale PNRR și negocierea cu Comisia Europeană, sub coordonarea Ministerului Fondurilor Europene;

b) implementarea proiectelor de investiții/reformelor care fac obiectul finanțării din fonduri alocate din cadrul PNRR;

c) monitorizarea proiectelor de investiții/reformelor care fac obiectul finanțării din fonduri alocate din cadrul PNRR;

d) elaborarea, întocmirea și aprobarea rapoartelor de implementare a proiectelor de investiții/reformelor așa cum acestea sunt reglementate prin mecanismul de implementare și mecanismul financiar al PNRR;

e) validarea rapoartelor de implementare ale proiectelor de investiții/reformelor de la nivelul beneficiarilor care implementează proiecte cu finanțare din PNRR;

f) îndeplinirea oricăror altor atribuții necesare pentru asigurarea implementării proiectelor de investiții/reformelor care fac obiectul finanțării din PNRR.

(2) Personalul care face parte din unitățile prevăzute la alin. (1) beneficiază de prevederile art. 16 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Beneficiarii finali de fonduri din PNRR își pot constitui unități de implementare și monitorizare pentru fiecare proiect de infrastructură prin decizie a conducătorului unității în cadrul căreia funcționează unitatea de implementare și monitorizare începând cu data de la care se elaborează documentațiile tehnico-economice necesare proiectelor de infrastructură. Dimensionarea personalului necesar gestionării proiectelor de infrastructură are loc în funcție de evoluția

etapelor de implementare ale acestora cu respectarea principiilor de gestionare eficientă a fondurilor alocate.

(2) Personalul care desfășoară activități în cadrul unităților de implementare și monitorizare a proiectelor de infrastructură finanțate din fonduri PNRR, din cadrul beneficiarilor finali instituții publice, beneficiază de prevederile art. 16 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) La emiterea autorizațiilor de construire în baza Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru proiectele cu finanțare din fonduri externe nerambursabile, solicitanții autorizațiilor de construire au obligația de a prezenta dovada exproprierii terenurilor și/sau, după caz, a construcțiilor, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Proiectele de infrastructură pentru compensarea deficitului de umiditate din sol în vederea combaterii riscului de secetă, combaterea eroziunii solului de suprafață și de adâncime, drenare și sisteme de eliminare a excesului de apă din sol cuprinse în PNRR referitor la îmbunătățirile funciare declarate de utilitate publică sunt supuse prevederilor Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Ministerului Fondurilor Europene, pe bază de acord de parteneriat cu Agențiile pentru Dezvoltare Regională, organizează apel de proiecte de infrastructură pentru mobilitate urbană, regenerare urbană, turism și cultură, ecologizare platforme industriale, construire/reabilitare/modernizare clădiri publice, inclusiv clădiri pentru spații de lucru, tehnice, cazare și desfășurarea activităților instituționale, în vederea scăderii emisiilor de carbon, investiții în infrastructura educațională și dotarea cu echipamente de laborator pentru toate formele de învățământ, inclusiv învățământul profesional și tehnic, învățământul dual și colegii centenare, învățământul universitar, investiții în campusuri, reabilitare/modernizare/extindere clădiri existente și clădiri noi, reabilitare/modernizare/extindere sisteme centralizate de producere și distribuție a energiei termice necesare populației potrivit art. 2 alin. (1) lit. b) în perioada 1 octombrie 2020—28 februarie 2021.

(2) Apelul de proiecte se organizează după principiul primul venit — primul servit, cu prag minim de calitate stabilit prin ghidul solicitantului aprobat conform legii, iar contractele de finanțare se încheie în limita fondurilor disponibile cu această destinație cu condiția ca la data depunerii cererii de finanțare beneficiarii eligibili să depună studiul de fezabilitate, să obțină avizele tehnice prevăzute de lege, să obțină autorizația de construire și să facă dovada aprobării studiului de fezabilitate.

(3) Proiectele din domeniile de eligibilitate prevăzute la alin. (1) sunt eligibile la finanțare numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) fac parte dintr-o strategie elaborată la nivel național/local/județean și/sau dintr-un plan de mobilitate pentru dezvoltare urbană și/sau alte documente strategice aprobate conform legii;

b) au o valoare minimă de 10.000.000 euro fără TVA și o valoare maximă de 75.000.000 euro fără TVA, la cursul de schimb de la data depunerii cererii de finanțare;

c) înainte de demararea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/sectoriale, au obținut avizul conform pentru elaborarea de documentații tehnico-economice prevăzut la art. 4 lit. a);

d) sunt însoțite de o declarație pe propria răspundere din partea autorităților publice locale conform căreia, în situația

finanțării contravalorii studiului de fezabilitate împreună cu avizele/acordurile și aprobările legale aferente, autoritățile publice locale se obligă să depună pentru rambursare cheltuielile ocazionate de elaborarea documentațiilor tehnico-economice și să depună cererea de finanțare aferentă proiectului pentru care s-a elaborat documentația tehnico-economică la finanțare din PNRR. Sumele rambursate din PNRR pe seama cheltuielilor ocazionate de elaborarea documentațiilor tehnico-economice se fac venit la bugetul de stat. Beneficiarii finali care nu depun cereri de rambursare pentru rambursarea cheltuielilor aferente documentațiilor tehnico-economice și/sau nu depun proiectul pentru finanțare din bugetul de stat sunt obligați să returneze bugetului de stat sumele ocazionate de elaborarea documentațiilor tehnico-economice împreună cu accesoriile aferente;

e) proiectele pentru care se elaborează documentațiile tehnico-economice sunt necesare, oportune și au un impact semnificativ la nivel local și sunt aprobate prin hotărâre a consiliilor locale/județene, după caz, înainte de derularea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/sectoriale;

f) contractele de achiziție publică sau contractele sectoriale, după caz, au fost elaborate cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind achizițiile publice.

(4) Agențiile pentru dezvoltare regională încheie cu beneficiarii finali convenții de finanțare pe baza principiului primul venit — primul servit și a condițiilor de eligibilitate prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, în limita fondurilor alocate la nivelul fiecărei regiuni de dezvoltare a României.

(5) Beneficiarii finali de fonduri pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice sunt autoritățile publice

locale de la nivelul municipiilor reședință de județ, municipiilor și orașelor.

Art. 9. — Prin derogare de la prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările ulterioare, Ministerul Fondurilor Europene și Serviciul de Telecomunicații Speciale pot organiza concurs în condițiile legii pentru ocuparea funcțiilor publice și a posturilor vacante în cadrul structurilor de specialitate implicate direct în procesul de gestionare a fondurilor externe nerambursabile și, după caz, a celor implicate în dezvoltarea sistemului de management al PNRR.

Art. 10. — (1) Ministerul Fondurilor Europene, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, asigură dezvoltarea unui sistem informatic de management al PNRR care va dispune de următoarele funcții principale:

a) funcție modulară — front office — MFE/back office — UIP;

b) funcție de arhivare electronică pentru auditul/controlul ex-post al proiectelor de investiții/reforme.

(2) Ministerul Fondurilor Europene este administratorul operațional al sistemului informatic prevăzut la alin. (1), iar Serviciul de Telecomunicații Speciale este administratorul tehnic al acestuia.

(3) Cheltuielile privind dezvoltarea și administrarea tehnică a sistemului informatic prevăzut la alin. (1) se suportă din bugetul de stat prin bugetul Serviciului de Telecomunicații Speciale.

Art. 11. — Mecanismul instituțional și financiar al MRR — PNRR va fi reglementat la nivel de lege în termen de maximum 30 de zile după aprobarea Mecanismului de redresare și reziliență la nivel european.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Ioan Marcel Boloș

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Augustin-Cătălin Iapă,

secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

Ministrul sănătății,

Nelu Tătaru

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 1—6 la Hotărârea Guvernului
nr. 299/2020 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor
și al specializărilor/programelor de studii universitare
și a structurii instituțiilor de învățământ superior
pentru anul universitar 2020—2021**

În temeiul art. 108 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1—6 la Hotărârea Guvernului nr. 299/2020 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior pentru anul universitar 2020—2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 și 375 bis din 11 mai 2020, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—6*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

București, 31 august 2020.

Nr. 739.

*) Anexele nr. 1—6 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului
nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni
a căilor navigabile interioare ale României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iulie 2008, punctul 5 „Lacuri interioare navigabile” se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Lacuri interioare navigabile		
5.1.	Snagov	Liman fluvial în bazinul hidrografic Snagov
5.2.	Mogoșoaia	Pe râul Colentina
5.3.	Herăstrău	Pe râul Colentina
5.4.	Floreasca	Pe râul Colentina
5.5.	Cernica	Pe râul Colentina
5.6.	Vidraru	Pe râul Argeș
5.7.	Izvorul Muntelui (Bicaz)	Pe râul Bistrița
5.8.	Stânca-Costești (*1)	Pe râul Prut
5.9.	Complexul Razelm-Sinoe	Complex lacustru de tip lagunar
5.10.	Tașaul	Lac interior de tip fluvio-maritim
5.11.	Siutghiol (Mamaia)	Lac de tip lagună”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,

Dragoș Cosmin Lucian Preda,
secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării
și administrației,

Augustin-Cătălin Iapă,
secretar de stat

București, 31 august 2020.
Nr. 741.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea art. 10 alin. (11) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 43 alin. (1) lit. c) și n) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 26.08.2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. I. — La articolul 10 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 1 august 2017, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Dovada încheierii asigurării RCA, în cazul controalelor efectuate de către autoritățile abilitate, se poate face prin oricare din următoarele modalități:

a) polița de asigurare RCA și contractul RCA emise de către asigurătorul RCA, pentru perioada de valabilitate înscrisă, prezentate pe suport hârtie sau în format electronic;

b) dovada asigurării de răspundere civilă a vehiculelor, eliberată de către asigurătorii RCA din alte state, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea, sau polița de asigurare de frontieră pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în afara Spațiului Economic European și a Confederației Elvețiene, prezentată pe suport hârtie sau în format electronic;

c) informația rezultată din interogarea bazei de date cu asigurările obligatorii de răspundere civilă auto încheiate pe teritoriul României, prin care se certifică existența unui contract RCA valabil la data interogării.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Nicu Marcu

București, 26 august 2020.

Nr. 36.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 249771